

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 970

din 11 Noiembrie 2010

În temeiul prevederilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, domnul George Bălan, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, a formulat cerere pentru apărarea reputației profesionale, în raport de aspecte semnalate în articolul intitulat „Procurorii George Bălan și Elisabeta Drăguț au mape profesionale cu probleme”, publicat la 07 octombrie 2010 în ziarul „Cotidianul”.

Magistratul a apreciat că susținerile din articolul susmenționat i-au afectat reputația profesională, întrucât cariera sa profesională a avut la bază numai normele prevăzute în legile de organizare judiciară, fiind exclusă intervenția vreunei personalități politice în evoluția sa profesională. Magistratul a mai precizat că dosarul la care se face referire în articolul de presă nu l-a instrumentat niciodată.

În conținutul articolului de presă, se fac punctual referiri la următoarele: În contextul alegerilor pentru calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, autorul articolului a apreciat că „cei doi mari favoriți sunt procurorul George Bălan, de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, fost șef al acestei unități în perioada 2002 – decembrie 2009 și fost șef al Comisiei de Disciplină în Ministerul Public între 1999 și 2000, și Elisabeta Drăguț, procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova. Numele celor doi sunt și cele mai controversate.”

În cuprinsul aceluiași articol, în subtitlul „George Bălan, învățăcelul lui [redacted] și prietenul lui [redacted] se fac referiri la faptul că de numele procurorului se leagă scandalul MISA, episod „repus pe tapet” chiar de către fostul șef al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, în vara acestui an, atunci când a ieșit la rampă cu dezvăluiri tardive despre presiunile făcute asupra procurorilor de caz de [redacted] și cum s-a implicat aceasta în achitarea lui [redacted].

Procurorului i se reproșează faptul că a spus, după cinci ani, lucruri pe care trebuia să le spună la acel moment.

Din verificările efectuate de către Inspekția judiciară asupra aspectelor mai sus-menționate, Plenul reține următoarele:

În vara acestui an, procurorul George Bălan a făcut dezvăluiri apreciate de autorul articolului ca fiind „tardive” cu privire la presiunile făcute în perioada 2005 - 2007 de fostul ministru al justiției, [redacted] asupra procurorilor care au instrumentat dosarele intitulate [redacted] și cum s-a implicat aceasta în achitarea lui [redacted].

În urma verificărilor efectuate la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, referitor la dosarul susmenționat, au rezultat următoarele:

La data de 6 octombrie 2003 organele de urmărire penală s-au sesizat din oficiu cu privire la faptele comise de mai multe persoane, membrii sau adepți, [redacted], care sub îndrumarea lui [redacted] au săvârșit activități apreciate ca fiind ilegale care constau în: efectuarea de programe și activități informative cu caracter pornografic, destinate a fi transmise prin internet ori valorificării sub formă de CD sau DVD în țară și străinătate, folosirea de programe de calculator fără licență, evaziune fiscală, recrutarea și trimiterea de dansatoare și alte persoane în scopul practicării prostituției, spălarea de bani, constând în obținerea de sume de bani din activitățile ilegale susmenționate și introducerea lor în țară pentru a fi utilizate în folosul organizației.

Sesizarea a fost înregistrată sub nr. [redacted] la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București.

Prin rezoluția din 12 martie 2004 cu același număr s-a început urmărirea penală „in rem” sub aspectul săvârșirii în formă continuată a infracțiunilor de evaziune fiscală

(prevăzută de art.11 lit. a din Legea nr.87/1997 republicată, privind combaterea evaziunii fiscale, cu aplicarea art.13 Cod penal), crimă organizată (art. 7, cu aplicarea art. 2 lit. b pct. 14 și pct.18 din Legea nr.39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate) și spălare de bani (art. 23 lit.c din Legea nr.656/2002 privind prevenirea și sancționarea spălării banilor).

În acest context, s-a solicitat instanței de judecată competente eliberarea unor autorizații de percheziție pentru imobile folosite de membrii [redacted] fiind emise autorizații pentru 16 locații.

Aceste percheziții au fost efectuate în perioada 18-19 martie 2004, ocazie cu care, din fiecare imobil au fost ridicate cantități semnificative de bunuri, de categorii diferite (înregistrări audio-video, medii de stocare a materialului informatic, înscrisuri, valori, etc.).

La data de 12 martie 2004 s-a dispus începerea urmăririi penale împotriva lui + [redacted] pentru infracțiunile prevăzute de art. 198 alin.2 și 3 și art.201 alin.2 și 3 din Codul penal, ambele cu aplicarea art.41 alin.2 și art. 33 lit. a din Codul penal.

La data de 29 martie 2004 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, între alții și împotriva acestuia, solicitându-se Tribunalului București arestarea sa preventivă pentru aceleași infracțiuni; suplimentar, s-a mai reținut și infracțiunea prevăzută de art.70 alin.1 și 3 din OUG nr. 105/2001, modificată prin Legea nr. 39/2003, întrucât la data de 28 martie 2004 a încercat să părăsească teritoriul statului român prin trecerea frauduloasă a frontierei.

Consecință a unor interpretări diferite privind competența materială, încheierea prin care Tribunalul București a admis această cerere a fost în final casată de instanța de recurs, dispunându-se rejudecarea de către Judecătoria Sectorului 5 București. Până la momentul rejudecării, starea de privare de libertate a încetat, astfel că instanța considerată competentă a dispus arestarea preventivă în lipsă.

În anul 2005, la solicitarea ministrului justiției, [redacted], Inspekția Judiciară de pe lângă Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a făcut verificări, printre altele și pentru a se stabili „dacă procedurile judiciare au fost declanșate împotriva lui Bivolaru Gregorian la comandă politică, iar soluțiile procurorilor și hotărârile

pronunțate de judecători au fost rezultatul presiunilor politice”.

În urma verificărilor efectuate, în lucrarea nr.2613/IJ/2005 a Inspecției Judiciare, s-a concluzionat că, din examinarea tuturor circumstanțelor cauzei, nu au rezultat indicii care să conducă la concluzia că acuzațiile formulate împotriva acestuia s-au datorat unei comenzi politice.

Pentru a se ajunge la o concluzie în cauză, echipa de inspectori de la acea dată a purtat discuții cu procurorii implicați în instrumentarea cauzelor, care au precizat că au simțit o presiune puternică din partea ministrului justiției, dar și din partea celor pe care i-au mandatat să le reprezinte interesele în Consiliu.

Referirile la atitudinea ministrului justiției din acea perioadă au fost făcute în contextul în care domnul procuror George Bălan a răspuns unei întrebări puse de jurnaliști, cu ocazia unui interviu pentru promovarea proiectului său, în calitate de candidat la un loc de membru al Consiliului Superior al Magistraturii

Față de cele expuse mai sus, Plenul reține că domnul procuror George Bălan și-a exprimat opinia în legătură cu situația creată la acea dată în fața inspectorilor judiciari, investiți cu soluționarea sesizării formulate de ministrul justiției din acea perioadă.

De altfel, exprimarea publică a poziției sale ar fi intrat în contradicție cu normele deontologice specifice funcției de magistrat, cu atât mai mult cu cât au existat verificări, efectuate de persoane îndrituite, prin lege.

De asemenea, în articol se menționează că în lumea magistraturii bucureștene „este de notorietate faptul că o parte din ascensiunea profesională a lui George Bălan este legată de numele generalului [redacted]”, actual ministru al apărării, coordonatorul tezei de doctorat a procurorului.

În schimbul acestei coordonări, procurorul s-ar fi implicat în tergiversarea unui dosar în care a fost cercetat [redacted] (neindividualizat) întrucât „așa cereau interesele coordonatorului său de doctorat, [redacted] prieten bun cu interlopul [redacted] care i-a înlesnit acestuia preluarea teritoriilor și influenței celui alt interlop al Bucureștiului, [redacted] al cărui dosar de altfel consistent în infracțiuni, în loc să fie soluționat corect, a fost umplut de procurorul George Bălan de vicii de procedură și de aberații juridice”.

Se mai precizează că „pe Bălan nu îl interesa să facă lumină în hățișul de infracțiuni în care era implicat [redacted], ci doar avea ordin de la [redacted] să îl țină cât mai mult în arest preventiv, pentru ca în timpul ăsta [redacted] să poată prelua liniștit pe rivalul său din lumea interlopă”.

În urma verificărilor efectuate în cauză și a precizărilor domnului George Bălan, a rezultat că într-adevăr, acesta a avut, în perioada 2004 - 2006 drept coordonator al tezei sale de doctorat, cu titlul „Ministerul Public și politica penală de apărare a securității naționale”, pe domnul [redacted], titular al catedrei „Ordine publică și siguranță națională” din cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza.”

Începând cu anul 2004, la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, a cărei activitate a coordonat-o domnul George Bălan nu a fost înregistrat niciun dosar în care să fi fost cercetat numitul [redacted].

Singurul dosar identificat în evidențele acestei unități de parchet a fost dosarul nr.295/P/1995, instrumentat de procuror [redacted], în care a fost emis rechizitoriul din data de 08.08.1995, prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților [redacted] pentru comiterea infracțiunilor de tâlhărie și complicitate la tâlhărie.

În fapt s-a reținut că inculpatul [redacted] în cursul lunii august 1994, respectiv aprilie 1995, cu ajutorul celorlalți trei inculpați, precum și a altor persoane care nu au fost depistate, au deposedat de bunuri și sume de bani prin amenințarea cu armele ce le aveau asupra lor, pe numiți [redacted]

Prin decizia penală nr. [redacted] din 06.02.2004, în dosarul penal nr. [redacted] Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală a dispus admiterea recursului în anulare declarat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva sentinței penale nr. [redacted] a Judecătoriei Sectorului 1 București și a deciziei penale nr. [redacted] a Curții de Apel București – Secția I-București și a deciziei penale nr. [redacted] a Curții de Apel București – Secția I-a Penală, privind pe inculpații [redacted]

Prin aceeași decizie s-a mai dispus casarea hotărârilor susmenționate și în baza art.333 C.p.p, restituirea dosarului la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, pentru completarea urmăririi penale.

După restituirea dosarului la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, prin ordonanța procurorului, [redacted] nr. [redacted] 1995 din 28 iunie 2004, ținând cont de conținutul concret al faptelor comise de inculpați, care întruneau elementele constitutive ale infracțiunii de tâlhărie, incriminate de dispozițiile art.211 al.2 lit.„a” și „b” C.p, cu aplic.art.13 C.p. și ținând seama că locul săvârșirii acestora și domiciliul făptuitorilor se află pe raza municipiului București, competența de soluționare a cauzei revine, potrivit art.27 pct.1 lit.„a”, „c”, și „d” C.p.p., Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

La data soluționării dosarului prin rechizitoriu, domnul George Bălan nu îndeplinea nicio funcție, nici de conducere, nici de execuție la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București.

În ceea ce privește soluția de declinare a competenței, dispusă de procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, în luna iunie 2004, aceasta privește alți inculpați decât numitul [redacted] care au fost cercetați inițial alături de acesta.

De altfel, potrivit organizării interne din acea perioadă, adjunctul procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, care coordona activitatea de urmărire penală, verifica, printre altele și soluțiile de declinare a competenței în favoarea altor parchete.

Din verificările efectuate a rezultat că domnul procuror George Bălan nu a soluționat sau coordonat niciun dosar în care a fost cercetat [redacted]

[redacted] fapt pentru care susținerile din materialul de presă sunt nefondate.

În ceea ce privește numirea în funcțiile de conducere pe care domnul procuror George Bălan le-a deținut, au fost urmate procedurile prevăzute de lege, iar ultima funcție de conducere deținută a fost ocupată prin concurs, organizat de Consiliul Superior al Magistraturii.

În cuprinsul articolului, numele procurorului George Bălan apare în strânsă

legătură cu cel al senatorului [redacted] cercetat de Direcția Națională Anticorupție pentru fapte de corupție. Astfel, deși doi procurori ar fi declarat la Direcția Națională Anticorupție că au fost prezentați [redacted] de colegul lor George Bălan, „prieten la cataramă” [redacted] procurorul George Bălan nu a fost chemat niciodată să dea declarații în dosar.

Din verificările efectuate în cauză și precizările făcute de domnul George Bălan a rezultat că acesta l-a cunoscut pe domnul senator [redacted] cu mulți ani în urmă (aproximativ 13-14 ani), la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, însă nu a rămas cu acesta în relații de prietenie.

De altfel, împrejurarea că domnul procuror George Bălan l-a cunoscut, la un moment dat pe domnul [redacted] care a îndeplinit importante funcții publice, persoană cu privire la care nu existau suspiciuni cu privire la săvârșirea unor fapte penale nu este prin ea însăși de natură să-i aducă prejudicii de imagine, însă modul tendențios de prezentare a acestui fapt, respectiv „prieten la cataramă...”, precum și insinuările legate de ascensiunea sa profesională, lasă loc interpretărilor în sensul că aceasta se datorează și domnului [redacted]

Faptul că, în procedura instrumentării dosarului penal în care senatorul [redacted] este cercetat, domnul procuror nu a fost citat ori audiat, confirmă odată în plus faptul că între domnul procuror George Bălan și senatorul [redacted] nu a existat vreo relație neprincipială, astfel cum eronat se susține în articolul de presă.

Potrivit art. 30 alin. 1 teza a II-a din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, Consiliul apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor, fiind un garant al independenței justiției, precum și al independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorului și procurorului.

Dreptul la reputație figurează printre drepturile garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare procuror și include atitudinea de ansamblu pe care magistratul o adoptă în relațiile cu colegii, justițiabilii, avocații, persoanele cu care intră

în contact, în exercitarea profesiei.

Totodată, se află în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare procuror în exercitarea profesiei.

Reputația profesională conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în examinarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Constituția României a consacrat la nivel de principiu dreptul la propria imagine ca drept fundamental complementar al dreptului la viață intimă, familială și privată.

Potrivit art. 30 alin. 6 din Constituție „libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

În scopul de a preveni încălcarea acestui drept fundamental, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a adoptat rezoluția nr. 1003 cu privire la etica ziaristului, precizând că „nici editorii sau proprietarii și nici ziariștii nu trebuie să considere că informația le aparține, în exclusivitate, iar aceasta nu trebuie tratată ca o marfă ci ca un drept fundamental al cetățeanului”.

Totodată, Codul deontologic al ziaristului adoptat de Clubul Român de Presă, prevede obligația jurnalistului de a „da publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce, în prealabil, le-a verificat din cel puțin două surse credibile”.

În situația în care se creează o părere publică defavorabilă pe baza unor afirmații tendențioase, făcute în scopul discreditării onoarei sau reputației unei persoane, atunci cererea de apărare a reputației profesionale este întemeiată.

Plenul apreciază că afirmațiile din materialul de presă, fără o atentă verificare, au fost de natură să îl discrediteze profesional și moral pe domnul procuror George Bălan, de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București și să aducă atingere reputației sale profesionale.

Articolul de presă a creat impresia că procurorul ar fi aplicat incorect legea în

funcțiile pe care le-a deținut și este o persoană a cărei ascensiune profesională nu s-a datorat competențelor sale, ci relațiilor de prietenie cu politicieni, fiind exemplificați în acest sens domnii [redacted]

În paralel cu deformarea realităților de fapt referitoare la persoana procurorului, în mod indirect, s-a indus și ideea unei funcționări anormale și incorecte a sistemului judiciar, prin referiri la nerespectarea legii în realizarea actului de justiție, în ceea ce privește modul, apreciat de autorul articolului ca fiind defectuos, de soluționare a dosarului privindu-l pe „ [redacted] ”.

Față de cele expuse, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul **George Bălan**, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București și emiterea, în acest sens, a unui comunicat de presă de către Biroul de Informare Publică și Relații cu Mass-Media.

Art.2 – Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare și Biroului de Informare Publică și Relații cu Mass-Media, pentru a dispune, potrivit dispozițiilor legale.

Dată în București, la data de 11 Noiembrie 2010

Președinte,
Judecător Florica BEJINARU

